

خودا پروخسه تی دا به پیغمبره که ی -صلی الله علیه وسلم- وروخسه تی به ئیوه نهدا، بۆ ماوه یه ک له پرۆژدا پروخسه تم پیدرا، و حورمه ت و پیرۆزیه که ی گه رایه وه له ئه مپرۆدا ههروه کو حورمه ت و پیرۆزی بوونی له دوینیدا، با ئه و که سانه ی ئاماده ن؛ بیگه یه نن به ئه و که سانه ی ئاماده نین

له ئه بی شوره یح خوه یلیدی کوری عه مروی خوزاعی عه دهویه وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: ووتی به
عه مروی کوری سه عیدی کوری ئه بی وه قاس -له کاتیکدا (عه مرو) سه ربازی ده نارد به ره و مه ککه- : مۆله تم
پیده ئه ی ئه میر که وته یه کت پئ بلیم که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- فه رموی له پرۆزی دواتری
رزگارکردنی (فه تحی) مه ککه دا؛ به گوپیته کانم بیستم، و دلّم به جوانی لپی تیگه یشته، و چاوه کانم ئه وی بین
کاتیک قسه ی ده کرد، حه مد و سوپاسی خودای کرد و ستایشی کرد، و پاشان فه رموی: «خوی گه وره مه ککه ی
به پیرۆز وه حورمه ت داناوه (واتا: هه ندیک کرده وه ی دیاریکراو تییانده حه رامه بکرین که له شوینی تر دا ئاساییه
ئه نجامبدرین)، و خه لکی ئه م حورمه ت و پیرۆزیه یان بۆی دانه ناوه، بۆه حه لال نییه بۆ که سیک که باوه ری به خودا
ورۆزی دواپی هه بیت: خوینی تیدا پیرۆزیت، و نابیت هیچ داریکی تیدا بپیرته وه، ئه گه ر که سیک و بیستی پروخسه ت
بۆ خۆی وه ربگریت به هۆی ئه وه ی پیغمبره ی خودا -صلی الله علیه وسلم- جه نگی تیدا به رپا کرد، بلین: خودا
پروخسه تی دا به پیغمبره که ی -صلی الله علیه وسلم- وروخسه تی به ئیوه نهدا، بۆ ماوه یه ک له پرۆژدا
پروخسه تم پیدرا، و حورمه ت و پیرۆزیه که ی گه رایه وه له ئه مپرۆدا ههروه کو حورمه ت و پیرۆزی بوونی له دوینیدا، با
ئو که سانه ی ئاماده ن؛ بیگه یه نن به ئه و که سانه ی ئاماده نین». به ئه بی شوره یح ووترا: (عه مروی کوری
سه عید) چی به تۆ ووت؟ ئه ویش (ئه بی شوره یح) ووتی: پیمی ووت: من له تۆ باشتر ئه وه ده زانم ئه ی ئه بو
شوره یح، مه ککه په نای که سی تاوانکه ر و بکوژی هه له اتوو و خیانه تکه ر (دز و فیلباز) نادات

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

کاتیک عه مرو کوری سه عیدی کوری عاس ناسراو به (ئه شده ق: الأشدق) و بیستی سوپایه ک ئاماده بکات بۆ ئه وه ی
به ره و مه ککه بچیت، له و کاته دا ئه میر بوو له ژیر فه رمانپه ره وایی یه زیدی کوری موغایه له شاری مه دینه، ئه میش
بۆ ئه وه ی بجه نگیته به رامبه ر عبداللهی کوری زوبه یر -رهزای خویان لیبیت-، ئه بو شوره یح خوه یلیدی کوری عه مروی
خوزاعی -رهزای خوی لیبیت- هات بۆ لای بۆ ئه وه ی ئامۆژگاری بکات، چونکه ئه و که سه ی ئامۆژگاری ده کریت
هه ندیک له نه فسی خۆیدا خۆی به گه وره ده زانی بۆه ئه بو شوره یح نه رم و نیان بوو له گه فتوگردن له گه لیدا، ئه میش
بۆ ئه وه ی ئامۆژگاریه که وه ربگریت و سه ره نجامی حالی باش بیت، بۆه پروخسه تی لپی وه رگرت بۆ ئه وه ی
ئامۆژگاریه کی بکات سه باره ت به و سوپایه ی که ده یه ویت بینیریت به ره و مه ککه، و پپی ووت که ئه و دلنیا به سه باره ت
به راستی و دروستی ئه م فه رمووده یه چونکه به گوپیته کانی خۆی گوپی لیبوو وه به چاوه کانی بینوو به تی کاتیک که
پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- فه رموو به تی وه جوانی لپی تیگه یشته وه، ئه بو شوره یح ووتی: پیغمبر -صلی الله
علیه وسلم- له پرۆزی دواتری رزگارکردنی (فه تحی) مه ککه دا؛ حه مد و سوپاسی خودای کرد و ستایشی کرد، و پاشان
فه رموی: (خوی گه وره مه ککه ی به پیرۆز وه حورمه ت داناوه -واتا: هه ندیک کرده وه ی دیاریکراو تییانده حه رامه
بکرین که له شوینی تر دا ئاساییه ئه نجامبدرین-): له و کاته ی خودا ئاسمانه کان وزه وی دروستکرد مه ککه به رده وام
شوینیکی پیرۆز وه حورمه ت و مه زن بووه، و حورمه ت بۆ ئه م شوینه پیرۆزه له لایه ن خه لیکه وه پیریاری له سه ر
نه دراوه ههروه کو حه رامبوونی شوینی تایبه ت وه کو سه رچاوه کانی ئاو خواردن وله وه رگا و شوینی تایبه تی تر، به لکو

خودا پىرىبارى لەسەر حورمەتى داوۋە بۆتەۋەسى ئەم حەرامكردنە زۆر بە مەزن دابىرئىت، ئەگەر حەرامكردنەكە خودا پىرىبارى لەسەر دابىت ولە مېژەۋە ھەبوو بىت بۆبە دروست نىيە بۆ كەسىك باۋەرى بە خودا ورۆژى دوايى ھەبىت - ئەگەر بىھوت پارىزگارى لە ئىمانەكەى بكات- ناپىت خوئى تىدا پىرئىت، وناپىت ھىچ دارىكى تىدا بىرئەۋە، وئەگەر كەسىك وىستى پروخسەت بۆ خۆى ۋەرىگىرئىت بەھۆى ئەۋەى پىغەمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- جەنگى تىدا بەرىاكرد، بلىن: تۆ ۋەكو پىغەمبەرى خودا نىت -صلى الله عليه وسلم-، خودا پروخسەتى دا بە پىغەمبەرىكەى وروخسەتى بە تۆ نەداۋە، وجەنگ بەرىاكردنى تىدا حەلال نەكراۋە بەلكو تەنھا بۆ ماۋەيەك لە رۆژدا بوو بە پى پىۋىست، وخورمەت وپىرۆزىبەكەى گەرايەۋە لە ئەمپرۆدا ھەروەكو حورمەت وپىرۆزى بوونى لە دوئىدا، با ئەو كەسانەى ئامادەن؛ بىگەينەن بە ئەو كەسانەى ئامادە نىن. ئەبو شۇرەيخ ووتى: بۆبە بە تۆم پراگەياند ئەى ئەمىر، چونكە ئامادەى ئەو وتارەى پىغەمبەرى خودا بووم -صلى الله عليه وسلم-، خەلكى ووتيان بە ئەبو شۇرەيخ: (عەمروى كورى سەئىد) چى بە تۆ ووت؟ ئەۋىش (ئەيى شۇرەيخ) ووتى: پىمى ووت: (من له تۆ باشتەر ئەۋە دەزانم ئەى ئەبو شۇرەيخ، مەككە پەناى كەسى تاۋانكەر وىكوژى ھەلھاتوو وخیانەتكەر -دز وىلباز- نادات): عەمرو كورى سەئىد بە پراى خۆى پىچەۋانەى ئەم فەرموودەيە رەفتارى كرد، وسوپاكەى نارد بۆ جەنگان دزى ئىبن زوبەير

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4491>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

